

РЕШЕНИЕ

№ 696

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 03.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6347** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.215, ал.1 от ЗУТ и е по реда на Дял Трети от АПК, вр.чл.219, ал.1 от ЗУТ.

Със Заповед №РД-18-23/27.03.2013 г., издадена от директора на Дирекция "Общински строителен контрол", Направление „Архитектура и градоустройство"-Столична община е наредено на М. П. И., с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] ет.10 да премахне незаконосъобразно поставеното преместваемо съоръжение:"Павилион", поставен в УПИ VII-790, кв.69а, м."Изток", с административен адрес:гр.С., [улица].

Така издадената заповед, в срока по чл.215, ал.4 от ЗУТ е оспорена от М. П. И., с искане да бъде отменена като незаконосъобразна. Наведените доводи за незаконосъобразност са за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон-чл.146, т.3 и т.4 от АПК, аргументирани подробно в жалбата.

С писмения отговор по жалбата, обективизиран в съпроводителното писмо по изпращане на административната преписка на съда, ответникът оспорва нейната основателност.

В открито с.з. пред АС-София град жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените за съдебното производство разноски.

Ответникът се представлява от юрисконсулт П., който моли за постановяването на

решение, с което жалбата да бъде отхвърлена.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от лице, легитимирано да го оспори, в качеството на посочен от органа адресат на акта, засегнат неблагоприятно от него-чл.147, ал.1 от АПК. Спазен е и законовоустановения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена при неправилно установени по случая факти, което в случая е довело и до материалната ѝ незаконосъобразност-отменителни основание по чл.146, т.3 и т.4 от АПК:

Обратно на приетото от административния орган, процесният обект е строеж, а не преместваем обект. От приетото по делото заключение на вещото лице.В. Т. Г. по допуснатата и извършена СТЕ, е видно, че процесният обект е трайно закрепен към бетонова настилка. В архитектурно-конструктивно отношение обектът е изграден като смесена конструкция-дървени колонки, греди, дървен покрив с обшивка от дъски, покрити с битумни керемиди; оградни тухлени стени с височина около 1 м./оградната стена към двора е изпълнена от дървена конструкция с дървена ламперия; обектът е долепен до съществуващ магазин и е захранен с вода и ел.енергия. В конструктивно отношение, процесният обект не представлява самостоятелна обемна клетка, която да е била изградена на друго място и след това да е доставена и монтирана в УПИVII-790, кв.69а, м."Изток".

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обективно, обосновано, компетентно и неоспорено от страните, и приема така изложените факти за установени по несъмнен и категоричен начин по делото. По тези съображения, приема, че процесният обект, е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР ЗУТ, а не преместваем обект съгласно легалното определение на т.80 от същия параграф /нова-ДВ, бр.82 от 2012 г, в сила от 26.11.2012 г./. Същият е съоръжение, което изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята. Поради това, за разполагането на обекта върху терена не е било необходимо издаване на разрешение за поставяне по чл.56, ал.2 от ЗУТ, а разрешение за строеж по чл.148, ал.1 от ЗУТ. Като не е изяснил в съответствие с общото правило на чл.35 от АПК всички релевантни по случая факти и обстоятелства чрез допустимите по АПК доказателствени средства/чл.39 от АПК/, административният орган е допуснал съществено административно-производствено нарушение, довело до неправилно установена фактическа обстановка, а оттук и до неправилно приложение на материалния закон. Съдът намира, че така допуснатите нарушения обуславят отмяната на акта, а не обявяването му за нищожен. Административният орган-директорът на Дирекция „О.", действащ по делегация от името на кмета на Столична община-§ 1, ал.3 от ДР на ЗУТ и Заповед №РД-09-1423 от 05.12.2012 г. не е излязъл извън пределите на

материалната си компетентност. Това е така, защото с обжалваната заповед не е разпоредено премахването на процесния обект като незаконен строеж /което е извън неговите правомощия/, а премахването му като незаконно поставен преместваем обект, което е в пределите на материалната компетентност органа. Установената по делото фактическа обстановка, обаче, опровергава констатациите в административното производство за наличието на преместваем обект, поради което и не може да осъществи фактическия състав на приложената с обжалваната заповед материалноправна разпоредба на чл.57а, ал.1, т.1, предл.1-во от ЗУТ.. За действителното фактическо положение, което се определя от начина на изграждане и прикрепване на процесния обект към земята, е ирелевантен начина, по който ответникът е възприел относимите по случая факти, след като те обективно стоят по друг начин. Ирелевантно е и какви книжа са били издадени или не са били издадени за обекта, защото не те, а начина на прикрепване към земята и възможността за преместване в пространството, без да обектът да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място, със същото или подобно предназначение, определят характеристиката му на строеж или преместваем обект.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в доказвания им общ размер-522 лева, от които 10 лв.-заплатена д.т. за жалба срещу административен акт, 200 лв.-заплатено възнаграждение за вещо лице, 300 лв.-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат по договор за правна защита и съдействие серия Б020558 на АК-К. от 13.06.2013 г. и 12 лв. общо такси за банков превод.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на М. П. И., ЗАПОВЕД №РД-18-23/27.03.2013 г., издадена от директора на Дирекция "Общински строителен контрол", Направление „Архитектура и градоустройство"-Столична община, с която на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставеното преместваемо съоръжение:"Павилион", поставен в УПИ VII-790, кв.69а, м."Изток", с административен адрес:гр.С., [улица].

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, Дирекция "Общински строителен контрол", Направление „Архитектура и градоустройство" да заплати на М. П. И., [ЕГН] сумата в размер на 522 /петстотин двадесет и два лева/, представляваща направени за съдебното производство разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване /чл.215, ал.7 от ЗУТ/.

Решението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: